

nu foreligger til endelig Afgørelse, og navnlig konstaterer jeg med Sorg det konservative Partis Standpunkt, der gaar ud paa at afvise dette Grundlag for en virkelig Erhvervspolitik, afvise den Mulighed, som nu er til Stede. Partiet har i Aarevis erklæret, at dets fornemste Programpunkt er en positiv Erhvervspolitik. Partiet har Gang paa Gang betroet os her i Tinget og Befolkningen, at de vilde sætte alle Kræfter ind paa at faa en positiv Erhvervspolitik grundlagt og gennemført, og de har paa et vist Tidspunkt været jublende glade over, at den højtærede Statsminister erklærede sig villig til at lægge sit eget Program til Side for at gennemføre en positiv Erhvervspolitik. Nu har den højtærede Statsminister svigtet dem, men det konservative Parti burde alligevel tage Lære af dette Løfte og lægge deres eget ensidige Toldprogram til Side og bidrage, hvad de nu kunde, til at faa begyndt en virkelig positiv Erhvervspolitik. De har i Dag Muligheden herfor ved at stemme for vort Forslag. Dette Forslags Gennemførelse vil, som vi har hørt fra Ministerbænkene, faa politiske Konsekvenser, og derved aabnes Vejen for det, der siges at være konservativt Maal: en positiv Erhvervspolitik. Jeg er forbavset over, at det konservative Parti efter at have ført en Agitation, som de har, ganske særlig i Byerne, for at vinde Næringslivet, under hvilken de har givet Løfter til de næringsdrivende om, at de vilde ansænde alle deres Evner og Kræfter for at faa noget positivt ud deraf, første Gang der efter det Valg, hvor de sejrede, som de siger, paa disse Løfter, er en Mulighed for at faa grundlagt en saadan positiv Politik, erklærer, at de vil stemme imod dette Forslag.

Jeg har imidlertid forstaaet, at det, der nu taler imod, er Forslagets Oprindelse, det har jo den fæle Farve, det stammer fra Socialdemokratiet. Det er Forslagets Oprindelse, ikke dets Form og Indhold, som afskrækker. Ja, jeg beklager, at det trods de kønne Ord, vi nu og da hører, alligevel ikke er kommet videre, end at man i det konservative Parti lader sig afskrække af et Forslag, fordi det kommer fra Socialdemokratiet, selv om det i øvrigt byder gode Muligheder for et frugtbringende Samarbejde.

Men jeg har jo betænkt, at der er en saadan Vanskelighed for de Konservative ved at stemme for et Forslag, der udelukkende hidrører fra Socialdemokratiet. Jeg mener imidlertid paa den anden Side, at en Afgørelse, der sikrer en positiv Erhvervspolitik, er paakrævet i denne Situation.

Jeg skal ikke nægte, at det i og for sig vilde være uhyre tiltalende at se det borgerlige Samarbejde fortsat en Tid endnu under de Former, vi var Vidne til i Aftes og i Nat. Jeg lykønsker Parterne til denne Fortsættelse. Der maa blive hyggeligt i den Stue, hvor de nu og da samles; jeg er fuld af Glæde over, at jeg ikke er forpligtet til at være med i den Stue. Men det er en Ting, hvad man saadan rent egoistisk kan unde sine Medmennesker — og jeg skal ikke nægte, at jeg under dem af Hjertet en Fortsættelse af det skønne Samliv, som blev afsløret i Aftes, der har ikke fortjent bedre nogen af dem —, men det er jo ikke nok at have denne mere egoistiske Følelse, som jo kan komme op i en, naar man har været Vidne til, hvorledes et saadant Samliv i Løbet af 7 Maaneder har udviklet sig.

For Sagens Skyld er det utvivlsomt nødvendigt at se bort fra disse parti- og personpolitiske Linier. For Sagens Skyld vil det være rimeligt at ønske en Afgørelse, der aabner Udvej for den Sag, der efter Sigende ligger det konservative Parti paa Sinde, og det vil det konservative Parti ogsaa forstaa. Jeg er fuldt overbevist om, at det konservative Parti vil erkende med mig, at en Afgørelse, der sikrer noget for det erhvervspolitiske Arbejde, er nødvendig. Der maa aabnes en Vej, saaledes at dette Arbejde kan komme i Gang, det Arbejde, som ligger det konservative Parti paa Sinde, hvad vi jo fik stærkt at høre i Gaar, og som ligger os paa Sinde, det store Spørgsmaal om Erhvervs-, Beskæftigelses- og Arbejdsløshedsforholdene. Der maa aabnes, siger jeg, en Adgang til, at dette Arbejde kan nyde Fremme, og alle ved jo, at der er en Hindring herfor i den nuværende Regering. Det er efter den Tale, vi hørte i Gaar af den højtærede Handelsminister, *fuldkommen udelukket*, at der med dette Ministerium kan tilvejebringes nogen som helst Indsats af fornuftig Art overfor Erhvervsproblemet og Arbejdsløsheden. Det eneste Tilbud, vi fik i Gaar, var, at Arbejderne kunde nedsætte deres Løn. Det Tilbud kan ikke en Gang det konservative Parti modtage som noget alvorligt. Vi fik endvidere at høre i Gaar, at Hindringen virkelig i Hovedsagen er Regeringen, ikke en Gang hele Partiet Venstre. Vi fik jo at høre i Gaar, at der dog er Sprækker. Men Regeringen stod som en Mur, den er den store Hindring, og derfor er det den Hindring, der maa fjernes. Dette vil det konservative Parti sikkert erkende Rigtigheden af, der kan ikke være Tvivl i saa Henseende; det konservative Parti har jo selv sagt det tydeligere, end jeg vilde